

תפ"ח 16283/12/14 - מדינת ישראל נגד פלונית

בית המשפט המחוזי בנצרת

18 יולי 2016

תפ"ח 16283-12-14

בפני	כב' השופט בנימין ארבל, סגן נשיא כב' השופט שאהר אטרש כב' השופט יונתן אברהם מאשימה
נגד	
נאשמת	
פלונית	מדינת ישראל

נוכחים: בשם המאשימה - עו"ד ש. שחף

בשם הנאשמת - בעצמה וע"י עוה"ד ר. שלג וש. טדרי

גזר דין

1. בכתב אישום מתוקן אשר הוגש נגד הנאשמת במסגרת הסדר טיעון, יוחסו לה העבירות הבאות:

1.1 **מעשה מגונה** - עבירה לפי סעיף 348(א) בנסיבות סעיף 345(א)(3) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן - "**החוק**") (מספר מקרים);

1.2 **מעשה מגונה** - עבירה לפי סעיף 348(ג) לחוק.

2. ביום 2.12.2015 התרנו לנאשמת לחזור בה מכפירתה והרשענו אותה, על פי הודאתה, בעבירות המיוחסות לה, כאמור.

תמצית עובדות כתב האישום המתוקן

3. כפי שעולה מעובדות כתב האישום, מחודש אוקטובר 2014 החלה הנאשמת לעסוק בזנות ולקבל בדירה בה התגוררה, על בסיס יומי, בין שישה לשבעה לקוחות. קהל לקוחותיה של הנאשמת כלל גם עשרות קטינים שגילאיהם אינם ידועים למאשימה, ובמספר מקרים אשר אינו ידוע למאשימה, יחסי המין התקיימו ללא שימוש באמצעי הגנה, תוך שהנאשמת משכנעת את הקטינים כי אין בכך צורך.

4. עוד עולה מכתב האישום, כי בין הימים 18.11.2014-19.11.2014, במועד מדויק שאינו ידוע למאשימה, הגיע לדירתה של הנאשמת ///, קטין יליד 11.11.2001, אשר במועד הרלבנטי לכתב האישום היה בן 13 שנים. יחד עמו הגיע קטין נוסף, שזהותו אינה ידועה למאשימה, לאחר שאותו קטין שוחח עם הנאשמת בטלפון ותאם עמה את ההגעה.
5. /// נכנס ראשון אל דירתה של הנאשמת ובהתאם להנחיותיה המשיך לתוך חדר אליו כיוונה אותו, שם הורתה לו הנאשמת להוריד את בגדיו והתפשטה בעצמה. הנאשמת ליקקה את איבר מינו של /// ומיד לאחר מכן הוא החדיר את איבר מינו לאיבר מינה.
6. עוד מסופר בכתב האישום, כי ביום 19.11.2014, לאחר השעה 17:00, הגיעו אל דירתה של הנאשמת ארבעה קטינים - /// - אשר היו במועד הרלבנטי לכתב האישום בני כ-14 שנים בלבד.
7. כל אחד מהקטינים נכנס בתורו לדירתה של הנאשמת ופשט את בגדיו. הנאשמת ליקקה את איבר מינו של כל אחד מהקטינים ולאחר מכן החדיר כל קטין את איבר מינו לאיבר מינה של הנאשמת.

תסקיר שירות מבחן

8. עם הרשעתה של הנאשמת ביום 2.12.2015 הורנו, לבקשת הסנגורים, על המצאת תסקיר שירות מבחן ביחס לנאשמת.
9. מן התסקיר שהוגש עולה, כי מדובר בנאשמת ילידת ארגנטינה בת 54, גרושה, אם לארבעה ילדים בגילאי 17-23. הנאשמת מגדירה את משפחתה כנורמטיבית ואת יחסיה עם שני אחיה והוריה שנתרו בארגנטינה, כתקינים.
- לנאשמת 13 שנות לימוד, אשר כוללות גם לימודי תעודה בהנהלת חשבונות אותם היא לא השלימה. לאחר לימודיה עבדה הנאשמת משך תקופה במשרד, ולאחר מכן בבית דפוס.
10. הנאשמת מתוארת כאישה סגורה ומופנמת, בעלת קשרים חברתיים מצומצמים. הוריה התנגדו ליחסיה עם הגרוש שלה, משום שאינו יהודי, ואף גרשו אותה מהבית. לאחר שהנאשמת הרתה, הסכימו הוריה כי תגור בביתם עם משפחתה. הנאשמת עלתה לארץ עם הגרוש וארבעת ילדיה, משום שסברו שכאן יהיו להם אפשרויות תעסוקה רבות יותר. הנאשמת תארה בפני שירות המבחן בדידות וקשיי הסתגלות שלה ושל ילדיה. תחושות התסכול והבדידות השפיעו על הטיפול שלה בילדים והביאו למעורבות של גורמי רווחה שהחליטו לשלב את הילדים במסגרת חוץ ביתית. סמוך לאחר עלייתה לארץ עבדה הנאשמת, באופן חלקי, בעבודות ניקיון מזדמנות ובמקביל נתמכה בידי המוסד לביטוח לאומי בהבטחת הכנסה.

11. לנאשמת יחסים מורכבים עם הגרוש שלה ועם ארבעת ילדיה. לדבריה, סבלה השפלות מצד הגרוש לאורך שנות נישואיהם. כן היא מביעה אכזבה מילדיה, משום שלתחושתה הם מתנהגים כלפיה בכפיות טובה ואינם תומכים בה.

לאחר גירושה ציפתה הנאשמת להמשך תמיכה כלכלית מצד הגרוש והמשך מגורים משותפים עימו. הנאשמת לא עבדה ולאחר שעברה להתגורר בגפה בשכירות, נקלעה למצוקה כלכלית.

במהלך ניהול המשפט בעניינה שהתה הנאשמת במעצר בית בביתו של הגרוש, תחת פיקוחו. עובר למעצר הבית שהתה הנאשמת משך כחודשיים במעצר, בתנאי הפרדה, עקב קשיי ההסתגלות שלה. תקופה זו מתוארת בידיה כטראומטית ומשפילה.

12. הנאשמת, שזו עברה הרשעה ראשונה בפלילים, שללה משיכה מינית לקטינים ולא הביעה צורך בטיפול. היא מודה בעובדות כתב האישום המתוקן, אולם שירות המבחן מצוין כי היא אינה לוקחת אחריות על מעשיה והתרשמותו של השירות הינה, כי הנאשמת לא הפנימה את הפסול שבמעשיה ואת השפעתם הפוטנציאלית על המתלוננים.

13. עוד התרשם שירות המבחן, כי מעשיה של הנאשמת נבעו מתוך מצוקה רגשית בה היא הייתה נתונה באותה תקופה, בשל יחסיה המשפחתיים הסבוכים וקשייה להסתגל לחיים עצמאיים. כן מצוין בתסקיר, כי הנאשמת מתנהלת באופן מנותק רגשית, מתקשה לתת אמון בזולת ואינה מגלה יכולת לאמפטיה, וכי בהתאם להערכה פסיכיאטרית שנערכה לה בידי המרכז לבריאות הנפש ביום 25.11.2015, היא בעלת אישיות לא בשלה עם קווים גבוליים.

14. להערכתו של שירות המבחן, קיימת מידת סיכון לא מבוטלת להישנות מקרים דומים בעתיד ואולם, נוכח ההתנגדות שגילתה הנאשמת לטיפול, אין שירות המבחן בא בהמלצה טיפולית בעניינה וחלף זאת המליץ על הטלת עונש מוחשי ומציב גבולות.

הערכת מסוכנות מינית של הנאשמת

15. בעניינה של הנאשמת הוגשה הערכת מסוכנות מינית ארוכה ומפורטת, בהתאם לסעיף 6 לחוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, התשס"ו-2006. בהערכת המסוכנות מצוין, כי הנאשמת הינה אישה מניפולטיבית, לא אמינה, אימפולסיבית, קורבנית, בעלת קושי בשליטה על כעסים ובשמירת גבולות, וכי היא משליכה את האחריות על קיום יחסי מין ללא הגנה על המתלוננים. הנאשמת לא גילתה אמפטיה כלפיהם וטענה, כי לא ידעה ולא הייתה צריכה לדעת את גילם הצעיר ומכל מקום, מדובר בטעות מצדה.

עוד מצוין בהערכת המסוכנות, כי הנאשמת שללה מסוכנות מינית עתידית מצדה, ניסתה למזער את חומרת העבירות וכן, כי בלט ניסיונה לבטל כוונה מינית במעשיה. הנאשמת מתקשה לראות את עצמה כעבריינית מין ושוללת צורך שלה בקבלת טיפול.

16. בהערכת המסוכנות מצוין אמנם, כי הנאשמת מבינה היטב כי מעשיה שליליים ולא מקובלים והיא מביעה חרטה על כך. אולם, היא חשה כי פגעה בעיקר בעצמה, בשמה הטוב ובמהלך התקין של חייה ולוקחת אחריות פורמלית על מעשיה, אך אינה סבורה שגרמה לנזק.

17. עוד נאמר בהערכת המסוכנות, כי אין כיום בסיס תיאורטי ומחקרי מבוסס להערכת מסוכנות לרצידיביזם מיני אצל נשים עברייניות מין, וכי הנאשמת עונה באופן חלקי בלבד על מאפייני אישיותן של עברייניות מין, כפי שהוגדרו בהתאם למחקרים שנערכו בשנים האחרונות, משום שהקורבנות בהם פגעה זרים לה, היא לא דווחה על התעללות מינית בילדותה והיא אינה צורכת סמים או אלכוהול. בנוסף, הפנומנולוגיה של העבירה, כפי שמופיעה בכתב האישום, אינה מלמדת על קיומה של סטייה מינית.

18. בסיכומה של הערכת המסוכנות נקבע, כי הנאשמת בעלת יכולת אינטרוספקציה (התבוננות עצמית - ב.א) נמוכה אם בכלל, היא אינה מגלה תובנה לצורך שלה בטיפול ומתקשה להתייחס לעצמה כאל עבריינית מין. שילובם של גורמי הסיכון השונים וההתרשמות הקלינית מהנאשמת מלמדים, כי במידה והיא תחזור לעסוק בזנות, רמת המסוכנות המינית הנשקפת ממנה הינה בינונית לטווח הארוך.

19. לא הוגש תסקיר קורבנות העבירה.

טיעוני המאשימה לעניין העונש:

20. לטענת באת כוח המאשימה, מסוכנותה של הנאשמת באה לידי ביטוי הן בתסקיר שהוגש בעניינה והן בחוות הדעת של המרכז להערכת מסוכנות. לדבריה, עולה מהתסקיר כי הנאשמת בעלת עיוותי חשיבה רבים ובכלל זה, כי היא מתקשה להבין את חומרת מעשיה ואת הפסול שבקיום יחסי מין עם קטינים. בנוסף, נטען כי שירות המבחן העריך כי ישנו סיכון לא מבוטל להישנות העבירות בעתיד וכי לא הובאה המלצה טיפולית בעניינה, אלא המלצה על הטלת עונש הרתעתי, שיחדד עבור הנאשמת את גבולות המותר והאסור.

עוד טוענת באת כוח המאשימה, כי הערכת המסוכנות היסודית שנערכה בעניינה של הנאשמת מלמדת אף היא על מסוכנות חד משמעית מצידה, וכי גם כאן בולטים חוסר ההבנה שלה באשר לפסול שבמעשיה ובצורך שלה לקבל טיפול.

21. לטענת באת כוח המאשימה, הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות בהן הורשעה הנאשמת הינו, בראש ובראשונה, כבוד האדם וחירותו, ובכלל זה הזכות היסודית לאוטונומיה על הגוף וצנעת הפרט. כן נפגע בטחונו האישי של כל אחד מקורבנות העבירה, זכותו לשלמות גופו ונפשו, וכן ערכי מוסר אוניברסליים בסיסיים.

22. באת כוח המאשימה מדגישה, כי מעשיה של הנאשמת אינם בגדר מעידה חד פעמית מצידה, אלא הם עמוד 4

נעשו תוך תכנון וכוונה, בעת שהיא קיבלה החלטה מושכלת לעסוק בזנות ועסקה בכך בפועל במשך תקופה, על רקע גירושה של הנאשמת והמצוקה הכלכלית אליה נקלעה. כן נטען, כי הנאשמת ידעה את גילם של הקטינים, בטרם ביצעה בהם את המעשים.

23. בסוגיית הנזק שנגרם למתלוננים טוענת באת כוח המאשימה, כי הסכמתם של הקטינים ואף מעורבות אקטיבית שלהם בביצוע המעשים אינה רלבנטית, שכן המחוקק הפליל התנהגות זו על רקע ההבנה כי קיום יחסי מין עם קטינים בגילאיהם של הקטינים נשוא כתב האישום פוגע בהם ועשוי להסב להם נזק ממשי.

24. באת כוח המאשימה טוענת, כי לצד העבירות בהן הורשעה הנאשמת קבועים בחוק עונשי מינימום וכי בתי המשפט נוהגים לגזור בגין עונשי מאסר משמעותיים, גם מקום בו מדובר בנאשמים ללא עבר פלילי ובעלי נסיבות חיים מורכבות. לתמיכה בטענותיה הפנתה באת כוח המאשימה לאסופת פסקי דין שעניינם במעשים מגונים שבוצעו בקטינים ובפרט, לתפ"ח (ב"ש) 20061-06-14 **מדינת ישראל נ' עובדיה** (12.3.2015), אשר לטענתה דומה מאוד בנסיבותיו לעניינו ובגדרו הוטלו על הנאשמת 18 חודשי מאסר וכן מאסר על תנאי, בעקבות הסדר שגובש בין הצדדים (להלן - **"תפ"ח עובדיה"**).

25. בהתאמה, לטענתה, יש לקבוע כי מתחם העונש ההולם בעניינו נע בין 18 לבין 36 חודשי מאסר בפועל וכן, כי העונש הראוי לנאשמת מצוי בלב המתחם.

טיעוני ההגנה לעניין העונש:

26. לטענת באי כוח הנאשמת, המעשים המיוחסים לה מנויים אמנם כעבירות בפרק עבירות המין בחוק העונשין, אולם אין מדובר בעבריינית מין קלאסית או בעבירות מין רגילות, אלא במקרה חריג ביותר. הנאשמת, גרושה ואם ל-4 ילדים בת 54, ללא עבר פלילי, סבלה ממצב נפשי ירוד לאחר גירושה ונאלצה לעסוק בזנות כדי לשרוד, ועיסוקה בזנות היה לתקופה קצרה בלבד. מההערכות המקצועיות שנערכו לנאשמת, עולה כי היא בעלת יכולת קוגניטיבית נמוכה וקורבן של נסיבות חייה המורכבות.

27. באי כוחה של הנאשמת סבורים, כי נסיבות חייה הקשות והמגננונים הפסיכולוגיים המופעלים בידיה לשם הישרדות ריגשית, האפילו על שיקול דעתה. לטענתם, הנאשמת אינה תואמת לפרופיל של עבריינית מין קלאסית וביצוע המעשים בידיה נבע מהצורך שלה לספק את צרכיה הכלכליים, מבלי לתת את הדעת לאמצעים בהם בחרה. על כן, הם מבקשים להקל עם הנאשמת ככל הניתן.

28. באי כוחה של הנאשמת מדגישים, כי זו הסתככות ראשונה ויחידה שלה בפלילים וכי היא שהתה במשך חודשיים במעצר בבית סוהר, במהלכו היא חוותה קשיי הסתגלות ומצוקה נפשית קשה ולאחר מכן, שהתה למעלה משנה במעצר בית בתנאים מגבילים. הסגורים סבורים כי באמצעות כל אלה הושגה ההרתעה הדרושה וכי יש להשית על הנאשמת עונש צופה פני עתיד, ובכך לאפשר לה להשתלב בחזרה

בחברה.

29. עוד טוענים הסנגורים, כי בקביעת מתחם העונש ההולם יש ליתן הדעת לטענה בדבר הגנה מן הצדק והאכיפה הבררנית בה נקטה התביעה. לדבריהם, עצם הגשתו של כתב האישום נגד הנאשמת מהווה אפליה פסולה שלה לעומת נשים אחרות נגדן נפתחו תיקי חקירה בעבירות דומות ולא הוגשו כתבי אישום. אפליית של הנאשמת פוגעת באופן קשה בתחושת הצדק וההגינות, וראויה להתייחסות במסגרת גזירת עונשה של הנאשמת.
30. לטענתם, חרף כשירותה לעמוד לדין, מחוות הדעת הפסיכיאטריות שנערכו בעניינה של הנאשמת עולה כי הינה בעלת יכולת שכלית נמוכה מאוד וזקוקה לסיוע ולהכוונה, אשר יפחיתו מסוכנות עתידית מצדה ויקנו לה כלים לניהול אורח חיים נורמטיבי. באי כוחה של הנאשמת מוסיפים, כי עצם ניהול ההליך מהווה עבור הנאשמת ובני משפחתה כתם וקלון.
31. באי כוחה של הנאשמת מדגישים, כי בניגוד לטענת המאשימה, החלטתה של הנאשמת לעסוק בזנות אינה החלטה חופשית ומושכלת ולא קדם לה תכנון מוקדם. ההחלטה נבעה מתוך מצוקה רגשית וכלכלית אליה היא נקלעה, ולא מתוך כוונה לפגוע במתלוננים, וגם בהערכת המסוכנות נקבע שאין מדובר בסטייה מינית מצד הנאשמת. בנוסף, מדגישים באי כוחה של הנאשמת כי בעניינה היו אלה המתלוננים שיזמו את ביצוע העבירות ואף פרסמו בקרב חבריהם את פרטיה של הנאשמת. כך שאין מדובר בקטינים תמימים או בסיטואציה בה הנאשמת כפתה את עצמה עליהם. לצד זאת מציינים באי כוחה של הנאשמת, כי לא נערך תסקיר נפגעי עבירה, ולא ברור איזה נזק נגרם להם, אם בכלל.
32. מוסיפים באי כוחה של הנאשמת וטוענים, כי הרף התחתון במקרים דומים ואף חמורים יותר, אינו 18 חודשי מאסר, אלא מאסר מותנה או חודשי מאסר ספורים שירוצו בעבודות שירות והם מפנים לפסיקה ענפה הנראית להם כתומכת בטענותיהם, תוך עריכת הבחנה בין נסיבות פסק הדין בתפ"ח עובדיה, אליו הפנו באי כוח המאשימה, לענייננו.
33. לטענת באי כוח הנאשמת, יש למקם את הנאשמת ברף התחתון של מתחם הענישה ההולם. כן יש לזקוף לזכותה את הודאתה במיוחס לה ואת תקופת המעצר הממושכת בה הייתה נתונה.
34. על כן, מבקשים באי כוחה של הנאשמת להסתפק בתקופת מעצרה כעונש מאסר ולקבוע, כי העונש ההולם הוא עונש צופה פני עתיד בשילוב תמיכה מצד גורמי רווחה או לחלופין, עבודות שירות.

דין

35. בבואנו לגזור את עונשה של הנאשמת, עלינו לילך על פי העקרונות שהתווה לפנינו תיקון מספר 113 לחוק העונשין. בבסיסה של הענישה ניצב כיום עקרון ההלימה כעקרון מנחה, אשר מתווה את הנתיב בו על בית המשפט לצעוד עת הוא ניגש למלאכת גזירת הדין. עקרון זה נועד להבטיח יחס הולם בין חומרת העבירה, נסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם מחד, לבין העונש שיוטל עליו, מאידך.

36. בענייננו, כאמור, הורשעה הנאשמת בביצוע מעשים מגונים בקטינים לפי סעיף 348(א) בנסיבות סעיף 348(א)(3) לחוק העונשין ולפי סעיף 348(ג) לחוק. במעשיה, פגעה הנאשמת בערכים חברתיים אחדים - ערכים, אשר הוגדרו על פי השקפתו הערכית של המחוקק, ובראשם כבוד האדם והזכות לפרטיות, כמו גם ערכי מוסר בסיסיים שביסודה של כל חברה מתוקנת. יחד עם זאת, כפי שמורינו החוק, בעת גזירת דינה של הנאשמת, יש לשקול את נסיבותיו של המקרה ואת נסיבותיה האישיות של הנאשמת.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

37. בהתאם להוראת סעיף 40ט(א), בגדר הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול, בין היתר, את התכונן שקדם לביצוע העבירה, את חלקה של הנאשמת בביצוע העבירה ומידת אשמה, את יכולתה להבין את אשר עשתה ואת הפסול שבמעשיה, וכן את הנזק שהיה צפוי להיגרם ושנגרם מביצוע העבירה.

38. כפי שעולה מחוות הדעת המקצועיות שהוגשו בעניינה של הנאשמת, היא עונה באופן חלקי בלבד על מאפייני אישיותן של עברייניות מין והפנומנולוגיה של העבירות שבצעה אינה מלמדת על קיומה של סטייה מינית. בהתאמה, הנני סבור כי בעת שהנאשמת קיימה יחסי מין עם לקוחותיה, ובכלל זה גם הקטינים שבהם, תמורת תשלום, היא עשתה זאת על רקע המצוקה הכלכלית אליה היא נקלעה עם פרידתה מבן זוגה והמעבר לחיות בגפה, ולא משום שתכננה לקיים יחסי מין דווקא עם קטינים. עוד אני סבור, כי בנסיבות המקרה יש לתת משקל ליכולת השכלית הירודה שלה ויכולתה המוגבלת להבין את הפסול במעשיה וכן, לטעמי ישנה משמעות גם לעובדה כי המתלוננים הגיעו אל הנאשמת מיוזמתם. כל אלה מפחיתים, ולו במידה מסויימת, מחומרת הפגיעה בערכים החברתיים עליהם נועדו האיסורים הנוגעים לעבירות מין להגן.

בנוסף, אציין כי לא הוצג תסקיר קורבנות העבירה ובפרט, אין בפנינו כל אינדיקציה בדבר פגיעה בהם, בגופם או בנפשם. אף לא נטענו בפנינו כל טיעונים, אשר יש בהם כדי ללמד, מן הבחינה המדעית, מהי הפגיעה הצפויה לקטינים, להבדיל מקטינות, מחשיפה למעשים מן הסוג שבוצעו במקרים שלפנינו. זאת, שעה שמן החומר המצוי לפנינו, לא עולה כי הנאשמת נקטה בכל אמצעי השאה או פיתוי שגרמו לקטינים לפול ברשתה. נהפוך הוא - מתסקיר המבחן עולה, כי הנאשמת הייתה שוות נפש באשר לגילם של לקוחותיה. לקוחות אלה פנו אליה מיוזמתם (ראה לעניין זה גם סעיף 6 לטיעוני המאשימה בכתב). אמנם, התייחסותה של הנאשמת בעצימת עיניים, באשר לגילם של נפגעי העבירה, ואולי אף ידיעתה את גילם, יש בה כדי ללמד כי הייתה מודעת לכך שהינה עוברת על איסורים חמורים שהותקנו על ידי המחוקק. ברם, עדיין יש לראות בדרך בה נוצרה האינטראקציה שבין הנאשמת

לנפגעי העבירה, משום גורם מפחית חומרה, המעמיד את העבירות ברף הנמוך של עבירות המין. הפסיקה התייחסה לא אחת לאלמנטים המחמירים שבעבירות המין בכלל ובעבירות המין בקטינים בפרט, תוך פגיעה באוטונומיה שלהם וחדירה כפויה לתוך גופם ונשמתם של הקרבנות והפיכתם מאובייקט לסובייקט, כאשר בדרך כלל יסוד ההסכמה החופשית, אינו אלא סוג של אשליה הנוצרת ע"י הפוגע באופן מלאכותי (ראה: ע"פ 132/10 טוואצאו נ' מדינת ישראל [5.9.2011]; ע"פ 6662/13 פלוני נ' מדינת ישראל [2.3.2015]).

לעומת זאת, במקרים שלפנינו, כאמור, הקטינים - אשר אמנם אין לייחס להם, מבחינה סטטוטורית, יסוד של הסכמה - הם אשר יזמו את הקשר, לשם סיפוק יצריהם, בין יצר הסקרנות, ובין היצר המיני, בעוד אשר הנאשמת ביקשה להפיק מן המעשה תועלת כלכלית. סבורני כי משוואה זו, יש בה בנסיבות אלה כדי להטות, בצורה משמעותית, את הכף לצד ההקלה במתחם הענישה.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

39. בבואנו לבחון את התקיימותן של נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40יא לחוק העונשין, בענייננו ראוי לתת, בראש ובראשונה, משקל לנסיבות חייה הקשות של הנאשמת - אישה בעלת יכולת קוגניטיבית נמוכה - שבהתאם למפורט הייתה נתונה במצוקה עמוקה, כלכלית ורגשית, על רקע גירושיה, ואלה היו בעלות השפעה ישירה על ביצוע העבירות בידיה. כן יש להביא בחשבון את הפגיעה שבעצם ניהול ההליך והענישה בתיק זה בנאשמת ובמשפחתה. בנוסף, יש להביא בחשבון גם את הודאתה של הנאשמת במעשיה, למרות שמחוות הדעת המקצועיות שהוגשו בעניינה, נראה כי היא נוטה להתמקד בעצמה ובנזק שנגרם לה מניהול ההליך ומתקשה להבין את הנזק שיכול ונגרם למתלוננים.

40. כן יש להביא בחשבון, כי הנאשמת חסרת עבר פלילי קודם, וזו היא עבודה בבחינת היתקלות ראשונה עם מערכת אכיפת החוק. כעולה מכתב האישום, נראה כי הנאשמת עסקה בפועל בזנות משך תקופה של כחודשיים, ברם עפ"י עובדות כתב האישום המתוקן, נעברו העבירות בקטינים, בהן הורשעה, משך יומיים בלבד.

41. הסניגוריה טענה כי מן הראוי להקל בעונשה של הנאשמת מחמת העובדה כי עומדת לה הגנה מן הצדק, עקב אכיפה בררנית שננקטה נגדה על ידי המאשימה. לפי הנתונים הדלים שהומצאו לתיק, נפתחו במהלך השנים 2012-2014 131 תיקי חקירה נגד נשים והוגשו רק 15 כתבי אישום. נתון זה אין בו כדי ללמדנו סטטיסטית, על אכיפה בררנית. שכן, אם נבחן את השנתון הסטטיסטי של משטרת ישראל לשנת 2015 (פורסם באתר www.police.gov.il), נמצא כי שיעור הגשת כתבי האישום במהלך השנים שקדמו לפרסום (כולל שנת 2015), היה נמוך משמעותית ביחס לתיקי החקירה שנפתחו, ונפל מ-15 אחוז מכלל תיקי החקירה. על כן, לא נוכל לקבל את טיעוני ההגנה לעניין אכיפה בררנית.

42. מחד, הפללת המעשים מן הסוג שביצעה הנאשמת נועדה להגן על קטינים ואין להקל ראש בחומרתם. על בית המשפט להעביר מסר חד וברור, כי כבודם וגופם של נערים צעירים אינם הפקר וכי קיום יחסי מין עם בנסיבות כפי שתוארו אינם עניין של מה בכך. מאידך, נוסף לעובדה שאינה שנויה במחלוקת באשר למצבה הרגשי המורכב וחולשתה של הנאשמת, ברי כי לא ניתן לערוך הקבלה בין טיבם ואופיים של המעשים המגונים אשר מכונים בפי באי כוחה של הנאשמת כ"קלאסיים", לבין המעשים שבצעה הנאשמת.

43. כאמור, הצדדים הציגו מספר לא מבוטל של פסקי דין בגדרם נדונו עבירות של מעשים מגונים בקטינים, אולם עיון בפסקי דין אלה מלמד כי הם אינם משקפים את נסיבות המקרה הנוכחי, אשר נבדל בנסיבותיו באופן משמעותי, והתייחסו בעיקרם למקרים חמורים של עבירות אלימות ומין בתוך המשפחה, ובעיקרן עבירות שבוצעו על ידי מבוגרים בקטינים ללא יסוד הסכמה. פרשת עובדיה, הקרובה ביותר לענייננו, נוגעת לעיסוק של 5 שנים בעבירות שבוצעו בקטינים על ידי פרוצה שביררה במפורש את גילם של לקוחותיה, כך שלא ניתן לערוך גזירה שווה בין הדברים.

44. נוכח כל המפורט לעיל, אנו סבורים כי מתחם העונש ההולם במקרה זה נע בין ששה חודשי מאסר בפועל, אשר יכול וירוצו בעבודות שירות, לבין 18 חודשי מאסר, בלוויית עונש מאסר על תנאי. סבורני כי בנסיבותיה המיוחדות של הנאשמת, יהא די בחרבו המתהפכת של עונש מאסר מותנה לתקופה משמעותית, התלוי מעל ראשה של הנאשמת, כדי להוות גורם מרתיע בעל עוצמה, אשר ימנעה ממנה מלשוב ולבצע עבירות מן הסוג בו הורשעה.

45. לאחר ששקלנו את הנסיבות לקולה ולחומרה המפורטות לעיל ולאחר שהשתכנענו כי לא לשם סיפוק תאוותה המינית ביצעה הנאשמת את העבירות נשוא הליך זה, סבורים אנו כי העונש אותו יש להטיל עליה הינו ברף התחתון, במסגרת המתחם שנקבע. לטעמנו, ענישה זו, בצירוף עונש מאסר מותנה של ממש, מאזנת נכונה בין סלידתה של החברה ממעשיה של הנאשמת לבין נסיבות חייה המורכבות ונסיבות ביצוע העבירות, ומשקף את ההרתעה הנדרשת במקרה מעין זה.

46. לא מצאנו כל נסיבות שיביאונו לחרוג מן המתחם הנ"ל.

47. אשר על כן, נוכח המפורט לעיל, אנו מחליטים להטיל על הנאשמת את העונשים הבאים:

47.1.1 **שישה** חודשי מאסר (וזאת לאחר שהתחשבנו בימי מעצרה של הנאשמת -מיום 1/12/2014 ועד ליום 4/2/2015). שירוצו בדרך של עבודות שירות ב//// שם תועסק הנאשמת בהתאם לאמור בחו"ד הממונה על עבודות השירות (5 ימים בשבוע, 8.5 שעות מידי יום). הנאשמת תתייבב לריצוי עונשה ביום 2/8/2016 בשעה 8:00 במשרדי הממונה על עבודות שירות במפקדת מחוז צפון, ביחידת עבודות שירות, רחוב הציונות 14 בטבריה. על הנאשמת לתאם את סדרי עבודתה עם המפקח האחראי כלאי זינו מאיר, בטלפון 050-6279227.

הנאשמת מוזהרת לא לצרוך אלכוהול במהלך שעות העבודה או להגיע לעבודה בגילופין. כן מובהר בזאת לנאשמת, כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכי באם תפר את הוראותיו של הממונה על עבודות השירות או המעסיק, וכן אם תבצע עבירה נוספת כלשהי בתקופת ריצוי עבודות השירות, ניתן יהא להפקיע את עבודות השירות, כך שיהיה על הנאשמת לרצות את עונש המאסר כמאסר בפועל במתקן כליאה.

47.2 מאסר מותנה של 30 חודשים כאשר התנאי הוא שהנאשמת לא תעבור עבירת מין

מסוג פשע תוך שלוש שנים מהיום ותורשע בגינה.

הודעה זכות הערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ב תמוז תשע"ו, 18 יולי 2016, בהעדר הצדדים.

י' אברהם, שופט

ש' אטרש, שופט

**ב' ארבל, שופט
סגן נשיא - אב"ד**

החלטה

הבקשה נדחת. מועד תחילת ריצוי העונש רחוק דיו כדי לאפשר לפרקליטות לבצע כל פעולה שבדעתה לנקוט ולהגיש כל בקשה בהתאם.

ניתן היום, י"ב תמוז תשע"ו, 18 יולי 2016, בהעדר הצדדים.

י' אברהם, שופט

ש' אטרש, שופט

**ב' ארבל, שופט
סגן נשיא - אב"ד**